

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 95 0 К 004729 16 Кж 2
Бања Лука, 24.10.2016. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Драгомира Миљевића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осуђеног М.З., због кривичног дјела угрожавање јавног саобраћаја опасном радњом или средством из члана 412. став 4., у вези са ставом 2. и 1. Кривичног закона Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број: 49/03, са измјенама – у даљем тексту: КЗ РС), одлучујући о жалби браниоца осуђеног адвоката Н.П. из Б.Л., изјављеној против рјешења Окружног суда у Требињу број 95 0 К 004729 16 Кжк 3 од 05.10.2016. године, у сједници вијећа одржаној 24.10.2016. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца осуђеног М.З., изјављена против рјешења Окружног суда у Требињу број 95 0 К 004729 16 Кжк 3 од 05.10.2016. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Требињу број 95 0 К 004729 16 Кжк 3 од 05.10.2016. године, одбачена је као недопуштена, жалба браниоца осуђеног М.З., изјављена против пресуде Окружног суда у Требињу број 95 0 К 004729 15 Кжк 2 од 13.07.2016. године.

Против тога рјешења жалбу је, благовремено, изјавио бранилац осуђеног, због битних повреда одредаба кривичног поступка, са приједлогом да се побијано рјешење укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, овај суд је одлучио као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Неосновани су жалбени приговори браниоца осуђеног да је побијано рјешење захваћено битним повредама одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка а) ЗКП РС, тврдњом да је другостепени суд одлуку о допуштености жалбе на другостепену пресуду, могао донијети само у сједници вијећа, а не предсједник другостепеног вијећа, као судија појединац.

Наиме, како се у конкретном случају, ради о жалби на пресуду Окружног суда у Требињу (донесену на претресу пред тим судом), то је у поступку по жалби, предсједник вијећа тог суда, прије достављања списка предмета суду надлежном за одлучивање по жалби, овлаштен да оцјени благовременост и допуштеност, сходном примјеном одредбе члана 315. став 2. ЗКП РС и у складу с тим, да донесе одговарајуће процесно рјешење, уколико нађе да је жалба неблаговремена или недопуштена, а уколико би он пропустио да то уради, онда би то учинило вијеће Врховног суда, у смислу одредбе члана 318. став 7. и 326. ЗКП РС.

Надаље, насупрот жалбеним наводима, побијано рјешење је правилно закључило да је жалба браниоца осуђеног недопуштена и о томе у свом образложењу дало ваљане разлоге, које у цијелости прихвата и овај суд.

Наиме, одредбом члана 333. став 1. ЗКП РС су изричито прописани случајеви када је против пресуде другостепеног суда жалба допуштена, а то су: ако је другостепени суд изрекао казну дуготрајног затвора или потврдио пресуду првостепеног суда којим је изречена таква казна; ако је другостепени суд преиначио првостепену пресуду којом је оптужени ослобођен од оптужбе и изрекао пресуду којом се оптужени проглашава кривим, односно, ако је поводом жалбе на првостепену пресуду којом је оптужени проглашен кривим изрекао пресуду којом се оптужени ослобађа од оптужбе; ако је другостепени суд поводом жалбе на ослобађајућу пресуду на претресу донио пресуду којом се оптужени проглашава кривим, односно ако је, поводом жалбе на осуђујућу пресуду на претресу донио пресуду којом се оптужени ослобађа од оптужбе.

Према томе, како је у конкретном случају, Основни суд у Требињу, као првостепени, донио пресуду којом је оптужени М.З. оглашен кривим за дјело које му је стављено на терет, те како је другостепени суд, уважавајући жалбу браниоца оптуженог, укинуо првостепену пресуду, те након претреса пред другостепеним судом донио пресуду којом је такође оптуженог огласио кривим, то, сходно члану 333. став 1. ЗКП РС, жалба против те пресуде Окружног суда у Требињу није допуштена, па је тај суд правилно поступио када је ту жалбу одбацио као недопуштену.

Из наведених разлога, жалба браниоца осуђеног није основана, па је ваљало ту жалбу одбити и одлучити као у изреци овог рјешења на основу члана 337. став 3. ЗКП РС.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић